

gondolat-jel

"1981. I. évf. I. szám"

1981 MAR 27

/gondolat-jel/

A BTK KISZ-SZERVEZETÉNEK IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

A kiadvány elsődleges célja, hogy a bölcsészeket érintő lényeges és aktuális kérdésekre, eseményekre, problémákra ráirányítsa a figyelmet, ezekről nézeteket, véleményeket ismertessen, esetleg szembesítsen egymással. Emellett szeretnénk hírt adni a kar politikai rendezvényeiről, és TDK munkájáról. Párbeszédet javasolunk magunk között, és szándékunk szerint a hallgatók és oktatók között is. A KISZ-szervezeti átalakításának szükségessége és lehetősége, a fanulmányi munka demokratizálásának, ésszerűsítésének esélyei, a kongresszusi levél megítélése, az idegennyelvi reform tapasztalatai, az elsőévesek lendületvesztése vagy "lendületlensége", a diploma előtt állók egyetemi tapasztalatai és élettervei, a hagyományok és tapasztalatok továbbadásának lehetősége, stb. - mind olyan kérdés, amely igényli a közös, tárgyilagos vélemény formálását.

A tisztázásnak különös aktualitást ad a közelgő KISZ Kongresszus, de hiba lenne, ha a kongresszusban látnánk az indokot a tisztázásra. Az indok a jelenlegi tevékenységünk többnyire formális, külsődleges jellegéből adódik - a tisztázás a cselekvés arányérzéke, a közösségek önteremtésének, önmegújításának előfeltétele. Ez határozza meg ennek, és a tervezett további, egy-egy téma köré csoportosított kiadványnak a szerepét: elősegíteni az egyéni tájékozódást és véleményalkotást, az érdekelismerést és értékvállalást, ezáltal támogatva az alapszervezetek diákszemélyi és küldöttgyűlési munkát. A kiadvány hasznosságát bizonyítaná, ha minél több emberben találnánk olyan segítőt, aki ötletet vagy tanácsot ad, valamilyen témáról megfogalmazza véleményét, riportot készít stb.

Egy régi görög orvosi szállóige szerint "előbb a szó, aztán a fű, aztán a kés" - véleményünk szerint a nyílt és tárgyyszerű, tehát felelősségteljes diagnózis elősegítheti a szükséges "gyógymód" alkalmazását.

+ + +

Aki részt venne a következő kiadványok összeállításában, vagy valamilyen ötlete van, az a következő személyek közül kérem megvalakit: Hévízi Ottó, Szijj Ferenc, Czupi Gyula /e szám szerkesztői/, Hévízi Natalia, Almási Tibor III. évf., Molnár Imre I., Kolmár Melinda II., Hesz Mariann IV. évf.

" A FORMA TELJESEN CSÓDÓT MONDOTT, A TARTALOM
KÉTSÉGES"

/ Varga Katalin riportja /

Egyetemisták életmódja, tervei, oktatáspolitikánk volt a témája egy hosszabb magán-beszélgetésnek, melyet Varga Katalin készített. Szóba került néhány probléma az egyetemi KISZ-szervezetünkkel kapcsolatban is. A beszélgetés erre vonatkozó részét közöljük.

V.A. Ugy érzem, hogy új tartalom van születőben, elszórtan eddig is volt tartalmas közösség, de a jelenlegi KISZ-formák már nem jók, túlhaladottak, értéküket veszítették. Én úgy érzem, hogy itt gyökeres újítással lehetne az új tartalmakat felszínre hozni, illetve negatív értéktől mentes formákat kialakítani.

V.K. Van-e valami konkrét elképzelésed, hogy hogyan?

V.A. Lenne egy elképzelésem, ami nem teljesen új, nem is én találtam ki, de nem is tökéletesen az, amit gondolnék, jóllehet az elméleti felkészültségem nincs meg, stb. stb. ..., a mentegetőzés a szokásos. Egy vertikális, jelen esetben az egyetemünkön szakhoz, évfolyamhoz, csoporthoz nem kötött alapszervezetek kialakulása - hirtelen elgondoltam, mi lenne, ha megvalósulna: óriási anarchia. A KISZ-tagok egy része ugyanolyan passzív lenne, mint eddig, másik része örvendezne, mert esetleg már van egy olyan kis közössége, ahol jól érzi magát.

V.K. Eddig körülbelül arról volt szó, hogy van egy vertikális lehetőség, de aztán ha végiggondolod, anarchiát jelentene.

V.A. Csak kezdetben. Egy idő után létrejönne, pl. egyetemi szinten egyfajta természetes polarizálódás, tömörülés, kialakulnának csoportok, melyek megválasztanák saját vezetőiket, alsó, közép és felső szinten. Valószínű, hogy ez a szervezet hasonló módon épülne fel, mint a KISZ.

H.M. Csak egy példát arra, hogy vertikálisan, illetve nem külső szempontok alapján szerveződő csoportosulások hogyan léteznek, vagy működnek nálunk. Gondolj bele, hogy egy TDK vagy egy speciális kollégium - ami érdeklődés szerint vonja maga köré az embereket, mennyiben különb, mint a KISZ alapszervezet?

Mots csak az emberi kapcsolatokat és a közös munkát tekintve: egy TDK-n sem dolgoznak úgy az emberek, ahogy azt el lehetne képzelni. Mindenki végzi a maga feladatát, vagy néhányan megcsinálják a feladatukat, és a spec. koll-on belül sem alakulnak ki olyan értékes kapcsolatok, melyek alkotó módon hozzásegítenének egy bizonyos közös tevékenység elvégzéséhez.

V.A. Akkor Te milyen keretekre gondolsz ezek helyett?

H.M. A formai kérdésekről a végtelenségig vitatkozhatnánk, inkább arról beszéljünk, amit mondtál, hogy vannak dolgok, van tartalom kialakulóban. Mi ez, mert szerintem nem olyan egyértelmű.

P.ZS. Szerintem nincs kialakulóban, de annak kéne lenni a tartalomnak, ami az egyetlen egyik céljával is összefügg: kialakítani bennünk egyfajta életmódot, amit úgy szoktak nevezni, hogy szocialista életmód. Ezt hülyeség így kategórikusan kijelenteni, egyszerűen az emberi életmódot kellene kialakítani. Ez az, aminek az adott formák nem felelnek meg.

V.K. Eljutottunk tehát odáig, hogy a forma teljesen csődöt mondott, a tartalom kétséges. Mi hát akkor a KISZ funkciója jelen létezési módjában? Válaszolva magamnak: érzésem szerint a KISZ egyetlen valóban működő funkciója a továbblépők/ KISZ-vezetőségbe, Pártba/ kiválasztódásának biztosítása. Pontosítva: azért kell tömegszervezetnek lennie a KISZ-nek, hogy a nagy számok törvénye szerint a legalkalmasabbaknak lehetőséget nyújtson a mozgalomban való továbblépésre, tehát kitermeljen egy kicsiny csoportot.

V.A. Jó néhány KISZ-fórumon elhangzott már: emberek haladjunk, jó lenne mást, jobbat csinálni, lendületesebben, de mindig beleütköztünk a falba: "De kérem a KISZ tömegszervezet". Ha akarsz, ha nem, vinned kell magaddal a passzív tagokat is. És itt elmondták pro és kontra az előnyeit és hátrányait annak, ha mégis élcsapat lennénk. De hát egy rókaról két bőrt nem lehet lehuzni. Egy ifjusági szervezet nem lehet egyszerre élcsapat és tömegszervezet is. Két ifjusági szervezet pedig állítólag nem lehet. Mert ugye nálunk egypártrendszer van, egy ifjusági szervezet van; mert ugye azért van kisdobos, hogy legyen belőle uttörő, azért van uttörő, hogy legyen belőle KISZ-tag, s azért lenne a KISZ-tag, hogy legyen a javából párttag? Felülről szervezett ország vagyunk, felülről szervezett ifjusági mozgalommal.

S ha ennek határaiba beleütközünk, akkor mit tudunk csinálni? Ekkor előjön a spontaneitás és szervezethezesség kérdése.

A kettő nem zárja ki egymást, de jelen esetben a szervezettség kiolthatja a spontán kezdeményezéseket. Mert a kettő nem ugyanaz. Most mit csináljunk? Mért virágoznak a katolikus egyletek? Mért virágoznak a KISZ-en kívüli, de ideológiával rendelkező csoportok, a szekták? Mért közösséget jelentenek, mert egybetartozást jelentenek, mert mindazt jelentik, ami a közösségnek a lényege, - és ez nem a KISZ, mert nem annak keretein belül csinálják azokat az értelmes dolgokat, amit csinálnak. Más kérdés, hogy csinálnak értelmetlent is, mert elfogadnak egyfajta játékszabályt, ami a közösségen belül kialakult. De ezek virágznak. Szervezést tanulni el kell mennünk néhány szektához. Mért az egésznek a megszervezése értelmi, érzelmi ráhatásokkal precízen működik, és még bizonyos fajta önkéntességet feltételez a be- és kilépésnél. Nem tudom. Ezzel már találkoztam. Én is voltam alapszervezeti vezetőségi tag, ezt megvalósítani alapszervezetn belül nem tudtam. Mért valahogy nem az egyetemi KISZ-szervezetben kezdődnek a bajok, hanem jóval korábban.

ERDÉLYI ÁGNES: "AZ IFJUSÁG ELSŐSORBAN MAGA FELELŐS ÖNMAGÁÉRT"

Szükség van-e a KISZ-re, s ha igen, miben látja célját?

A KISZ célját illetően a válasz igen egyszerű lehetne, hiszen a magyarországi ifjusági szervezet saját célrendszerét alakulása óta - legalábbis kongresszusról kongresszusra - jónéhányszor megfogalmazta. Természetesen nem ilyen egyszerű a helyzet, ha a jól ismert elveket a nap- mint - nap megélt gyakorlattal szembesítjük.

Az egyetemi hallgató hivatására készülve, ritkábban különösebb cél nélkül, éveket tölt el a maga választotta intézményben. S nem is akármilyen éveket; fiatal felnőttkorra meghatározó szakaszát. Ha számára nem lenne olyan szervezet, amelyik biztosítaná tanulmányi és szociális érdekképviselését, s amely lehetőséget adna a társadalmi-politikai cselekvésre, minden bizonnyal keményen küzdene érte.

Magyarország társadalmi berendezkedésének megfelelően és az ifjusági szervezetek történeti fejlődése nyomán egy ifjusági szervezet adott a diákok és a dolgozó fiatalok számára. Ezekben az összefüggésekben tehát a "szükség van-e a KISZ-re" c. kérdés irreleváns. A kérdés inkább úgy indokolt, inkább azt kellene számonkérni, teljesíti-e a KISZ meghatározott célját, vagy miért nem teljesíti?

A magyarországi ifjusági mozgalom jelen állapotáról tapasztalataim és információim esetlegessége miatt nem kívánok szólni. Ismerem azonban többé-kevésbé egyetemünk azon belül méginkább karunk KISZ-szervezetének helyzetét!

Az utóbbi időben karunk KISZ-szervezetében erős önismereti igény jelentkezett. A különböző kezdeményezések; felmérések, vezetőképzőkön lezajlott viták, fontos mozgalmi kérdésekre választ kereső küldöttgyűlések egy mind több gonddal küzdő, ugyanakkor önmagát kereső szervezet képét mutatják. A szándékot azonban mindeddig nem követte megvalósulás. Sem a kari KISZ-vezetőség, sem az alapszervek nem jutottak tovább a jelenségek hol tárgyilagosabb, hol elkéseredettebb feltárásánál. A nemritkán parttalan viták gyakori konkluziója: nem lehetünk más-milyenek, mint amilyen a jelen társadalom hozadéka - közösségei zuhannak szét sejtjeikre, ujaknak szerveződni nincs táptalaj, az értékek átrendeződésének korát éljük, a hetvenes évek második felének bonyolult jelenségei után egyre inkább a nyolcadik évtized bizonytalansága nyomasztja a világot - miért éppen mi találunk könnyen meg a helyünket? De: semmiféle tapasztalat és következtetés nem lehet hivatkozási alap abban az értelemben, hogy az ember adott, közvetlen környezetének - amelyben hosszabb-rövidebb időre élni kényszerül, vagy élnie adatik - jobbítását megváltoztatását a tehetetlenség és a hiábavalóság érzetét sugallva megakadályozza!

Senki és semmi nem menti fele az ifjúságot az alól, hogy saját sorsát irányítsa és befolyásolja.

Nem menti fel, ha engedi elszorvadni magában a közösségekben gondolkodás, az önmagáért és közösségéért érzett felelősség és igényesség, a véleménnyilvánítás, a saját érdekeiért való bátor kiállás, a társadalom történéseire való azonnali reagálás képességét. Mert különben tovább nő a hivatásukat csak gépiesen s mind fásultabban végző, értelmiségi létüket egyre szűkebb keretek közé szorító pedagógusok tábora, és még általánosabbá válik a politikai, történelmi és mindenféle értéktudat nélküli középiskolások nemzedékeinek tömeges társadalomba áramlása.

Tudják-e az egyetemisták, miről gondolkodtak elődeik?

Évekkel ezelőtt az ifjúsági vezetők azon gondolkodtak, hogyan lehetne felelőssé és érdekeltté tenni a KISZ-tagokat abban, hogy hacsak s egyben konkrét ellenőrizhető munkát végezzenek. Meg is született - ehhez nagy segítséget hozván - az 1974-es áprilisi határozat, melynek nyomán azóta is minden KISZ-tag köteles egyéni vállalást tenni. Elvileg tehát mindenki rendelkezik valamilyen konkrét - csak hogy inkább bemindásos alapon elfogadott mint a közösség által ellenőrzött -, vállalt feladattal. Az évek során azonban a KISZ-tagok fantáziája a feladatvállalások terén félelmesen összezsugorodott. pl. a kollégiumi éves felvételi lapokon a KISZ-ben való egyéni vállalások kérdésre a hallgatók tekintélyes többsége csupán ennyit válaszolt: FEB. / Ezzel természetesen nem a FEB kiváló eredményeit akarom kisebbiteni. / Így idővel - pedig hány küldöttgyűlés foglalkozott ezzel a problémával! - az alapszervek közösségi munkája kiürült, hiszen az előirtak szerint így is teljesíti mindenki azt a minimumot, ami a KISZ-ben való maradáshoz még mindig bőségesen elegendő.

A KISZ-alapszervek tevékenysége az egyénileg végzett, szétforgácsolódott, sok esetben formális cselekvések szintjére degradálódott, s immáron elvesztieni látszik nemcsak közösségi de ifjúsági-mozgalmi jellegét, politikumát, társadalmi igényü töltését is. Így a határozat - akaratán kívül - segítette az oly sokszor emlegetett, s a mi társadalmunkban is annyi kéros jelen-séget szülő atomizálást.

Nem lenne hiábavaló, ha a kari KISZ-vezetőség közösségeket mozgósító vállalkozásokra ösztönözne, s kidolgozna egy ezzel kapcsolatos érdekeltiségi-és ajánló rendszert. Természetesen csu-pán ezzel a kari KISZ-szervezet nem váltaná meg magát, de talán végiggondolásra érdemes lenne...

Milyen lehetősége van annak, hogy ne a tanulócsoporthra épüljön a KISZ?

- A szervezet gyengeségét mutatja, ha strukturáját rendre változtatja.

- A szervezet életképességét mutatja, ha időről-időre képes megújulni.

Ennyit a szervezeti változások kérdéséről általában.

A tanulócsoporthra épülő alapszerveket eleve elrendeltségük miatt egyre inkább megkötő szervezeti formának tartják. Egyes alapszervek viszont úgy vélik, akkor tudnának jobban dolgozni, ha valamennyien azonos tanulócsoporthoz tartoznának, mert így a sokféle szakpárosítás miatt képtelenek időt egyeztetni.

Tegyük fel, hogy vannak karunkon olyan alakulóban levő közös-ségek, régebben szövetkező munkacsoportok, amelyek valamilyen közös tevékenységre, vállalkozásra építvén / pl. szakmai kötődés, közművelődési kiscsoport, néprajzi-szociológiai munkák / új alapszerveket hoznának létre. A KISZ-es fiatal oktatók társulhatnának, esetleg Ők is kezdeményezhetnének hasonlókat, melyekhez viszont a hallgatók csatlakoznának. Nagyon fontos leszögezni, hogy az új kezdeményezések csak akkor kapnának létjogosultságot, ha valós, átgondolt tervekkel, programmal rendelkeznének, amelyért felelősséget is kellene vállalniuk.

Természetesen a változások a karnak csak egyrészt érintenék, de ez a mobilitás, versenyszellem mindenképpen lendülete adhatna a megújuláshoz.

Miért van távolság a vezetők és a tagok között?

A válasz sajnos nagyon is kézenfekvő.

Addig míg az alapszervek vezetőségei nemhogy a közösség bizalma alapján, mégcsak nemis megbizásos, hanem kin-keserves rábeszéléses alapon kerülnek az egyébként is oly gyakran csak vegetáló alapszervek élére - mit is várhatnánk ?

Addig míg a kari KISZ-vezetőség a soros adminisztrációval kénytelen /?/ foglalkozni, miközben egyes alapszervek az ösztöndíj-elosztón kívül egyetlen egy taggyűlést sem tartanak - mit is várhatnánk? Addig míg a kari KISZ-vezetőség és az alapszervek között valós munkakapcsolat nem lesz - hogyan is várhatnánk a távolság oldását?

Addig míg a KISZ-vezetők "tehetetlenségét", "elzárkózását" bírálni oly sokszor csak a kívül állók - és nem a közös munkára

szövetkező - méltóságteli attitűdjével illik - mit is várhatnánk?

S mit is várhatnánk azoktól a KISZ-tagoktól, akik már saját szervezetükben megszokják az értelmetlen automata-szavazásokat, az úgy is döntenek, kitalálnak, kezdeményeznek helyettem biztonságos semlegességét ...

Hogyan segít a Párt a KISZ-nek?

Az ifjúsági szervezet munkájában, megújulni akaró törekvéseiben segíthetnek a Párt-alapszervek, a patronáló tanárok, az idősebbek, tapasztaltabbak, a mozgalom iskoláját kijártak, a "történeti tudattal" rendelkezők... Tanácsaikkal, tapasztalataikkal sok régi hiba újbóli elkövetésétől megóvhatnak, ami nem azt jelenti, hogy ne adassék meg a kockázat lehetősége! Segíthetnek továbbinni a végig nem gondolt gondolatokat, s együttesen keresni a választ a közös gondokra. Segíthetnek a gyorsabb információ-átadásban, s nyilvánosságot teremteni az ifjúságot érdeklő kérdésekre.

Fórumokta, lehetőségeket termethetnek a KISZ-szervezetnek, hogy beleszólhasson a kar életének irányításába, hogy érdekeit megfelelően képviselhesse.

De jaj annak az ifjúságnak, ha másnak kell helyette gondját igazgatni!

Mert ne feledjük: az ifjúság elsősorban maga felelős önmagáért.

"A KISZ OLYAN MINT A SZERELEM. SZÉGYELLÜNK BESZÉLNI RÓLA"
/ Beszélgetés Tóth Katalinnal /

Szerinted mi kell ahhoz, hogy egy jó alapszervezet összejöjjön?

Ahhoz már valamilyen cselekvési terület is kell, ha más nem az, hogy beszélgessünk vagy együtt művelődjünk, és én tulajdonképpen szeretném, ha lenn e politikai oldala is.

És ezt hogyan képzeled el?

Nem úgy értem, hogy az újságokban leirtakat megtárgyalva tart-suk meg az alapszervezeti vitaköröket, hanem hogy az ezeken a vitakörökön megtárgyalt dolgok segítsenek minket határozott világnézet kialakításában. De nem úgy, ahogy most vannak a vitakörök. Hogy meghívjuk a tanárt, s a többiek alszanak közben, vagy kinéznek az ablakon, vagy nem is tudom mit csinálnak. S hogy ez azért van-e így, mert a másiknak nincs rá igénye, az Isten sem tudná megmondani. Mert más tizenöt emberrel ugyanúgy kerülhetne egy alapszervezetbe az ember ezen az alapon, hiszen így nem ismerjük egymást.

Tehát szerinted kik legyenek egy alapszervezetben?

Akik ismerik egymást! Olyanok, akik hajlandók a közösségért áldozatot vállalni. Ha tényleg közösség, akkor följebb huzza az igényeket, mint amikor egy jó tanuló bandába bekerül egy gyengébb.

És ha egy csoport jól összejön, akkor előbb-utóbb kisütnek valamit, amit közösen csinálnak. És ha ez társadalmilag hasznos, akkor lehet KISZ-vállalás is. Nem?

Mit jelent az, hogy társadalmilag hasznos?

Van egy csomó lehetőség. Gyerekek, öregek ... Vagy egyszerűen az, hogy jobban készüljünk fel az iskolában. Amikor egy kicsit is többet csinál az ember másért, mint ami saját magának jól esik.

Mit lehetne csinálni, hogy az ember halljon más alapszervek munkájáról?

Nem tudom érdekelné-e ez az embereket. Velem például még nem fordult elő, hogy érdeklődtem volna valakitől is ilyesmiről. Valahogy olyan ez a téma mint a szerelem. Nem szívesen beszélünk róla. A KISZ-ről azért nem, mert nem csináljuk. Merem állítani, hogy még a kari vezetőség sem tudja, mi folyik az alapszervezetben. Mert Ők is csak emberek... Nincs rá idejük.

Hogyan képzeled a KISZ jövőjét a karon?

Most úgy áll a dolog, hogy talán lenne lehetőség komolyan dolgozó KISZ-alapszervezeteket alakítani. Persze ezek mellett biztosan megmaradnának azok is, amelyeknek semmiféle világnézeti jellegük nincs. Jó lenne ha könnyebb lenne, ha lenne olyan lehetőség, felhívás, hogy mozgolódjatok... Ha a Szervezeti Szabályzat adta lehetőségek szerint lehetne új alapszervezetet alakítani.

/ Készítette: Juhász Erzsébet /

KOVÁCS KATALIN: " A MEGOLDÁS A KÖTÖTTSÉGEK FELOLDÁSA "

A tapasztaltabbak véleménye szerint bizonyos szervezeti formák csak mankók, nincs lényeges, meghatározó szerepük a formát kitöltő tartalommal illetően. A Karunkon folyó KISZ-életet alaposabban szemügyre véve azonban kiderül: ezek a mankók vagy túl kicsik, vagy túl nagyok nekünk, s ily módon használhatatlanok, pontosabban használatlanok. Több ére tartó erőfeszítések után kénytelenek vagyunk belátni, hogy eredménytelenül próbáltuk magunkat hozzáigazítani ezekhez a mankókhoz, vagyis az adott szervezeti keretekhez. Ezen való kesergésünket félretéve, " valamit muszáj " jelszóval célszerűnek látszik az előbbinél könnyebb feladat: faragjunk testhez álló dolgokat, vagyis ujítsuk meg a kari KISZ-élet szervezeti kereteit, és bizzuk magunkat a mozgolódásból szükségszerűen adódó konjunktúrára. Ha ezt a mozgolódást sikerülne elindítanunk, már a tehetlenség törvényéből adódóan is magunkkal ragadhatunk olyanokat, akik KISZ-tagságukat eddig csak tagkönyvükkel tudták igazolni.

A fentiekből talán kitűnik, hogy nagy bizodalommal nézek a szervezeti reformálás elé, anélkül, hogy hinnék a csodákban:

óriási eredménynek tartanék már egy egészen kicsi javulást is / mindezt a jelenlegi helyzet alapos ismerete és néhány éves vezetői tapasztalat mondatja velem /.

Nem vagyok híve a radikális "mindent felrugni" elvnek. A jelenlegi szervezeti forma nem kielégítő, de bizonyos eredmények átmenthetők, sőt. A következőkben vázolni szeretném, hogy milyen átalakulást tartok kivitelezhetőnek. Az elsősökkel kezdem. Bármennyit is berzenkedünk az alapszervezetek adminisztratív létrehozása ellen ennél jobb megoldást az elsősök esetében nem látok. Azonos évfolyam, azonos szak: az alapszervezetek létrehozásában ideális kiinduló pontnak tűnik. A régi szervezeti forma megmaradhatna az első év végéig. Ekkor kerülneek választás elé az elsősök, hogy a Karon működő alapszervezetek melyikébe szeretnének bejárni.

A többi évfolyam jelenleg meglévő alapszervezeteit a következő alternatíva elé állítanánk. 1. Az alapszervezet feloszlatja önmagát, és tagjai az újonnan alakuló alapszervezetekhez csatlakoznak. 2. A megváltozott kari feltételek mellett továbbra is együtt maradnak / esetleg egy-két tag kilép / és hajlandók a papíron vállalt munkát ezentúl ténylegesen elvégezni. Névleges KISZ-tagokra nincs szükségünk. Új alapszervezetk létrehozásának alapjául szolgálhatna például egy-egy diákkör vagy munkacsoport, melynek tagjait a szűkebb közös szakmai érdeklődés tartja össze. Egészen bizonyos vagyok abban, hogy ezek a KISZ-tagok szívesebben vennének részt politikai vitakörön vagy bármely más munkában együtt, mint pl. csoporttársaikkal, akikkel eddig egy alapszervezetbe tartoztak. /Ez a váltás természetesen felrugná az évfolyamok közti merev választóvonalat, bármely évfolyambeli KISZ-tag csatlakozhatna bármely alapszervezethez... / Az újjá szerveződés alapja lehetne egy-egy baráti vagy érdeklődési kör, amely közzétett programjával várná a csatlakozókat. Nagyon fontosnak tartanám, hogy ha nevet nem is, de valamilyen profilt mindenképpen választanának az alapszervezetek, ez elne munkájuk fő meghatározója és ismeretőjegyük.

Ez a program nyilvánvalóan kísértetiesen hasonlít a verikális KISZ-szervezetre. Én igen sok rációt látok ebben anélkül, hogy elfelejtettem volna keserves középiskolai tapasztalataimat. Épp az volt a baj, hogy középiskolásokon próbálták ki. Egy tizenhatszonnégy éves generációnak sokkal inkább megfelelhet ez a szabaddabb szerveződési forma, melynek csirái meg is vannak a fent említett érdeklődési körökben. Ezekre építhetnénk a KISZ-munkát: Az új alapszervezetk lényegében ugyanazokat a feladatokat látnák el mint a régiak, érdeklődési területük kidomborítása mellett vállalnának politikai, közművelődési, stb., munkákat közösen és egyénenként.

Az átszervezés persze nem lenne egyszerű. Megoldást kell találni az ösztöndíjak egyszerű elosztására: valószínűleg meg kellene hagyni ezt a tanulmányi csoportok kezében, természetesen a KISZ-alapszervezetek véleményezési jogával. Ennél sokkal nagyobb problémát jelent majd az átszervezés a kari KISZ-vezetőségnek. Kezdetben föltétlenül szükség lesz az erőteljesebb irányításra, a fokozott ellenőrzésre, a szükséges korrekciók végrehajtására. Rögtön az elején meg kell kezdeni az aktív hálózat kiépítését, hogy minél több embert be tudjunk vonni a munkába.

Ajánlásokat kell az alapszervezetek elé terjeszteni, hogy tudják, mit tartunk tartalmas KISZ-munkának, hogy életre kelthessük végre a halott akcióprogramokat.

Nemcsak az aktivistáknak akarunk ezzel a szervezeti módosítással újabb feladatokat adni. Szeretnénk, ha a kari KISZ-munka élményeket és tapasztalatokat adna mindazoknak, akik itt kapják meg diplomájukat. Cserébe egy kis jóindulatot és "mozgolódást" kérünk.

GAIGÓCZYNE BARÁT ERZSÉBET: A VÁLTOZTATÁS MEG NEM VÁLTOZÁS

Az elmúlt küldöttgyűlés óta néhány alkalommal elmondtam már, hogy szerintem a szervezeti változtatás nem oldhatja meg önmagában KISZ-életünk súlyos problémáit.

A változtatás népes tábora a "közösség" jelszavával igyekszik elképzelését igazolni. Igyekszem tehát ebből a nézőpontból megcáfolni a megváltónak tűnő javaslatokat.

Mindenek előtt tisztázni kell: vajon a közösség csak úgy, titokzatos módon egyszer csak létezni kezd, és akkor már lehet együtt dolgozni, szívesen, eredményesen, vagy: egy társaság, csoport valamilyen cél érdekében elkezd dolgozni és eközben alakulhat át közösséggé. Gondolom mindenféle szociológiai képzettség nélkül belátható, hogy az utóbbi megközelítést tekinthetjük igaznak. A KISZ-alapszervezetekre értelmezve a fenti megállapítást: nem a szeretem-nem szeretem X-et vagy Z-t hozzáállás tesz egy csoportot közösséggé, hanem a közösen, közös célokért végzett munka. A "közös" jelzót azért emeltem ki, mert ez utal arra a közhely szerű törvényszerűsége, hogy bármilyen csoportosulás alapja a hosszabb vagy rövidebb ideig fennálló érzékazonosság, érdekszövetség.

Jelenlegi KISZ-"életünk" tehát két megoldatlan problémát vet fel:

1. Miért nem érzi a KISZ-tag, hogy érdeke fűződik ahhoz, hogy tagja legyen a szervezetnek?
2. Milyen akciókkal, programokkal kell megtölteni a jelenlegi, sajnos meglehetősen üres kereteket, szervezeti formákat?

Most nem ezekre a kérdésekre kívánok válaszolni, csak azt szeretném kijelenteni, meggyőződésem: a KISZ-életet életképesse nem pusztán átszervezéssel lehet megoldani, hanem a fenti kérdések megválaszolásával. Ez a megválaszolás pedig az elvi tisztázáson túl a gyakorlati kivételést, a munkát jelenti mindenek előtt.

A szervezeti módosítás kérdése szerintem csak ezután merülhet fel. Ha ugyanis tisztáztuk végre, miért is dolgozunk, mit akarunk elérni, másként megfogalmazva: mit tekinthetünk ma az egyetemen a KISZ-szervezetek feladatának, lényegének, akkor utána kell megnézni, hogy a célul tűzött feladatok megvalósíthatók-e a mostani szervezeti felépítés alapján vagy sem. De úgy szervezni, hogy nem tudjuk min ek az érdekében változtatunk, csak káoszhoz vezethet. Gazdasági életünk jó néhány példával szolgálhat véleményem igazolására.

Az egyik üres formát egy másik, legfeljebb más szempontból más szempontból üres strukturával felváltani: legfeljebb tüneti kezelésnek minősíthetjük. + + +

!!! KÉSZÜLÜNK A KISZ X. KONGRESSZUSÁRA

!!!

Az alapszervezeti taggyűlések időpontja: 1981. febr. 15-től 28-ig. Munkátokat a KISZ-vezetőség instruktorai, a patronáló tanárok és a pártalapszervezetek ifjúsági felelősei segítik.

Az alapszervezeti taggyűlések napirendje: 1. az 1980-81. évi akcióprogram végrehajtásának és a KISZ-tagok munkájának értékelése, 2. az alapszervezet vezetőségének, valamint a felsőbb szintű küldöttgyűlésen résztvevő küldöttek megválasztása, 3. a KISZ KB kongresszusi levelének vitája, 4. vita a karon tervezett szervezeti változtatásról

A BTK KISZ-szervezetének küldöttgyűlésére 1981. márc. 5-én 15 órakor a VII. tanteremben kerül sor. /Résztvevő: 80 fő küldött, az egyetemi küldöttgyűlésre 25 fő küldött választható./

A napirend: 1. a KISZ-vezetőség beszámolója az előző küldöttgyűlés óta végzett munkáról a KISZ IX. kongresszusa határozatainak tükrében, 2. a KISZ KB kongresszusi levelének vitája, az alapszervezeti viták tapasztalatainak összegzése, 3. a KISZ-vezetőség és az egyetemi küldöttgyűlésen résztvevő küldöttek megválasztása.

A jelölőbizottság Gémesi Ildikó /V. éves magy-tört. szak/ vezetésével tesz javaslatot az új vezetőség tagjaira.

JÓ MUNKÁT!

Ujszászi Ilona

+ + +

CZUPI GYULA: FUNKCIONÁLÓ KARI KISZ-SZERVEZETÉRT

A legutóbbi küldöttgyűlés reménykeltően új kari KISZ-vezetőséget választott. Maga a küldöttgyűlés is kelthetett reményeket.

A megszólalások jellege változott. A korábbi elégedett, vagy a kari KISZ-t eleve funkcionálónak feltételező, ilyen módon csak felületi kezelését kívánóan kritikus hozzászólások mellett megjelentek mások is. Az, hogy a KISZ-munka létét, szükségességét, önálló, más tevékenységtől megkülönböztettségét eretnek partizán akcióval egyesek már megkérdőjelezték, ez sem új jelensége, bár fontos jellemzője ennek a küldöttgyűlésnek.

A legfontosabb változás az eddig érdektelenséget mutató résztvevők aktivizálódása. Az általuk is kialakított egészséges mozdulni akarás hangulata, mely talán a legszinpatikusabb jellemzője volt a gyűlésnek, meghozta eredményét, nagy többséggel elfogadta a küldöttgyűlés a felmerült szervezeti módosítást. A végrehajtás gyakorlati formájának, módjának kidolgozását az újonnan választott vezetőségre bízta.

Voltak, akik már ott óvták a küldötteket attól, hogy a módosításban minden bajok legfőbb orvoslóját lássák, egyéb dolgokat jelöltek meg fontos teendőként.

Mások szerint éppen a módosítás kidolgozása az új vezetőség legfontosabb feladata, sőt, mert e munkát vállalták, kaptak bizalmat.

E két véglet persze kis számu a köztük elhelyezkedőkhöz képest. Róluk nem tudni, hogy hirtelen föllángplásukban, vagy végig gondoltan adták-e szavazatukat a módosításra.

Jó volna, ha ez a néhány vitacikk kiderítené, van-e érdeklődés a változtatás iránt. Akkor órnénk el célunkat, ha mindenkit állásfoglalásra ösztönözne.

Az új vezetőség azonban csak személyeiben volt új, ugyanolyan módon, tehát esetlegesen jelölték és választották őket is mint a korábbiakat. Valódi elképzeléseik nem voltak egy másfajta, gyakorlatilag is megvalósítható KISZ-munkáról. Hamarosan őket is elkésztette a KISZ-apparátus belső mechanizmusának önfenntartó jellege, mely működik akkor is, ha nincs mögötte mozgalmi munka, sőt akkor zavartalanul működik. Nincsen csoda, ha a kari vezetőség és a KISZ-titkárok hőmezővásárhelyi táborában nem sikerült eredményes tervet kidolgozni.

Több tényező is közrejátszott az eredménytelenségben: A vezetők éppen a KISZ rossz működése miatt nem tudták tolmácsolni az alapszervezeti tagság véleményét, néhol azért is, mert nem volt ilyen vélemény, ha volt véleménye a tagságnak, és azt ismerték is a vezetők, ez önmagában nem volt elégséges a döntéshez, a vélemények erős különbözősége miatt.

A leglényegesebb felmerült változatok:

1. Tanszékekre alapozott szerveződés.

- Évfolyamokként három alapszervezet a Párt három alapszervezetével analóg módon. / Történelen, filológia, pedagógus alapszervezet. /

Előnye: a párt és a KISZ-alapszervezetek között a kapcsolattartás egyszerűbb és hasznosabb lehetne, a szakmai képzést segíthetné, a magyar-történelem szakos hallgatók bármelyik alapszervezetet választhatnák évfolyamukon belül.

Probléma: továbbra is alapjában korlátozott választási lehetőségek, az egy nyelv szakosok kettő, a két nyelv szakosok egyirtlen alapszervezetbe jelentkezhetnének évfolyamokként.

Felmerült az előző változat azzal a módosítással, hogy minden évfolyam hallgatói jelentkezhetnének azonos alapszervezetbe.

Előnye: az előző változathoz képest az évfolyamok közti zártság feloldódna hagyományok, tapasztalatok természetesebben jutnának a fiatalabb tagokhoz.

Hátránya: mivel több azonos profilu alapszervezet kellene hogy legyen / pl.: több történelem alapszervezet /, ezek hogyan szerveződnének, vagy talán minden tanszék köré szerveződjön egy-egy alapszervezet? Ennek a változatnak a legfőbb hiányosságát a harmadik variáció mutatja meg leginkább: miért kell a mozgalomban szakmai módon szerveződni, miért nem lehet más módon pl.: érdeklődés, iskolán kívüli tevékenység alapján?

2. A másik fő változat tehát az érdeklődés, az iskolán kívüli tevékenységen alapuló alapszervezetek létrejöttét kívánja.

Előnye: Az alapszervezetek szerveződésének ez a módja teljesen megvalósítható a kiegészítő alapszervezetek státusszal szembeni jogos elismeréssel. Ha a KISZ-tevékenység önmagában nem hozza össze az alapszervezeteket, akkor a közös érdeklődés, az iskolán kívüli tevékenység, mint eleve meglévő kohéziós erő olyan közösséget formál: amely a KISZ-tevékenységeket is jobban, hatékonyabban el tudja látni. Sőt maga az érdeklődés és a közös tevékenység is lehet olyan, amely kitűnő KISZ-munka önmagában.

Hátrány az, hogy az ilyen szerveződés lehetővé teszi az egyéb KISZ-tevékenységek elhanyagolását, a túlzottan egyoldalú specializálódást. / Bár ezt nem vethetjük igazán senkinek a szemére mindaddig, amíg mindenféle emberi tevékenységet KISZ-munkának minősítünk. /

3. A küldöttgyűléshez hasonlóan a hőmezővásárhelyi vitán és egyéb beszélgetések alkalmával is fölmerült, hogy a változtatás nem szükséges.

Előnye ennek a felfogásnak: Nrn képzelnék, hogy a szerveződés formája a problémák fő forrása. Tudatosodna, hogy a KISZ-tevékenység, bár fontos, hogy végzése közben az emberek jól érezzék magukat, mégsem azonos csupán a jó közérzettel.

Hátránya, hogy továbbra is lehetne jogosan utalni a rossz munka kimagyarázásakor a szerveződésre, bár teljes magyarázattá sohasem válhatna. Az adminisztratív szerveződéshez való merev ragaszkodás szimbóluma lehetne a szervezet egyéb merevségeinek.

Egy újabb alternatíva felvetéséhez mely elsősorban érdekközvetítő, a Kar életébe érdemlegesen beleszólni tudó, annak érvényt szerezni képes, funkcionáló Kari KISZ létrejöttét célozná, vissza kell térni a vezetők kérdéséhez.

A vezetők mögött nincs valódi / tömeg- / háttér, jelölésük esetleges. Megválasztásukkor valamilyen meghatározatlan tömegbázisban olyan működő / nem adminisztratív / mechanizmusban bíztak, amelynek csak az irányítása a feladatuk. /Tudjuk hogy ez a mechanizmus nem létezik: a Kar vezetése nem képes hatékonyan mozgósítani, nincs kapcsolata a tagsággal. / E hiányzó mechanizmus megszervezésére nem volt képes az új vezetőség sem, sőt amint kiderült, valódi terve is csak egyszemélyi munkájára volt, ami nem más, mint egyszemélyű helyettesítése a tömeges kari mozgalmi munkának.

A vezetők nem képviselhetik a tagságot, mert választásuk / újra / esetleges. A munka így szélmalomharc, azzal a sajátossággal, hogy nemis a földről indul, hanem valahonnan a levegőből, mert ide vetette a választás esetlegessége.

Amíg az alapszervetében mutatott egyéni aktivitás alapján / ami ma nem más, mint egy tömegszervezet kevésbé magas igény-színvonalát kielégítő munka / kerülnek és kerülhetnek is - mert mások nincsenek - megválasztásra a vezetők, és nem egy funkcionáló közösség, vezetési tapasztalattal rendelkező küldötteként, addig mindennemű tevékenység lehetetlen, vagy levegőben lógó látszatomunka. Legfőbb feladat tehát a tagság és a vezetés természetes és szerves kapcsolatának megteremtése. Ehhez az első lépés, hogy mindenkit véleményalkotásra, állásfoglalásra készítsünk, és ha ilyen módon "kompromittálta magát" a közösségben, akkor remélhetőleg a további változásokra sem lesz érzéketlen.

Ennek érdekében a mostani KISZ-vezetésnek be kell vallania, hogy munkája nem ösztönöz lelkes követésre, sőt odafigyelésre sem, és ennek oka nem bennük van elsősorban, hanem az előbb felsorolt hiányosságokban.

Tudomásul kell vennünk, hogy az aktivitást nem nekünk kell megszervezni, hanem annak helyet kell adnunk. Eddig mindig kihagytuk a számításból azt, hogy az aktivizálódottak nemcsak mint az általunk eltervezett munka teljesítői jöhetnek számba, hanem létükkel magát a tervet is módosíthatják.

Lehetővé kell tehát tenni mindenféle demokratikus kezdeményezés kibontakozását, és ennek egyik fontos segítője lehet a megfelelően választott szerveződési forma. Magát a szerveződési formát is erről az oldalról kell meghatározni: lehetővé kell tenni minden formájú szerveződést, ha annak eredménye lehet egy funkcionáló közösség, mely képes a KISZ-tevékenységeket elvégezni, alkalmas olyan vezetők kinevelésére és kiválasztására, akik választóik érdekeit képviselni tudják, képesek annak érvényt szerezni.

A forma tehát nem valami egységes regula szerint alakulna, hanem csoportok, társaságok, közösségek igénye szeint, ilyen módon Tanszék és TDK, érdeklődési kör és iskolán kívüli tevékenység alapján éppugy mint a hagyományos tanulócsoport alapon és bármely más fölmerülő formában. Konkrét megvalósulása pedig fokozatosan történne; akkor jönnének létre a jelenlegi alapszervezetből újak, amikor annak igényét a csoportok, közösségek bejelentik a mindenkori kari KISZ-vezetésnek.

KALMÁR MELINDA: "ÉLETKÉPTELEN ALAPSZERVEZETEK HELYETT JOBB SZINVONALU POLITIKAI MUNKÁT!"

Alapvetően tévesnek és önámításnak tartom a szervezeti módosítás feletti vitát, s csak annyiban jónak, hogy közben talán rábukkanunk a valódi hiányra, saját gyakorlatunk teljes hiányára.

Aki pedig a változtatás igénye által hajtva odáig jut, hogy a szervezet feloszlását kívánná, azt talán megnyugtathatná a meggondolás, hogy így is szinte teljesen nulláról indulunk. Csakhogy! Kipróbálatlan, meglévő szervezeti lehetőségeket és jogokat elvetni - hacsak paraktikus szempontokat veszünk figyelembe - nem szabad.

Hogy ezt sokan kevésnek, szóban, vagy csak papíron meglevőnek találják, ez csak kiindulópont lehet, mert kitartó gyakorlati munka nélkül soha nem is lesz több és más. Persze a folyamat lassu és nem azonnal üdvözítő. látványos!

A felpszítás azonban legfeljebb, de felesleges aktus, egyszerű és nem old meg semmit.

Nem akarom a gyakorlatot tulhangsúlyozni, de cselekvéssel össze nem kapcsolt elmélkedésre nem kell felszólítani senkit.

És most néhány példa és ellenpélda agitációs propagandista tapasztalataimból:

Az idén a BTK-n is megjelent egy "tényleg - faliujtság" / hacsak a terjedelmére és formájára gondolunk is /. Sikerült egy-két "központi" programot szervezni, többnyire a Móra Kollégiummal együttműködve / ld. Csoóri-est, Gulyásék filmje, a KISZ KB képviselője /.

Ez évben a politikai napok keretében nyílt párt napot tervezünk s szeretnénk meghívni Papp Zsoltot és Ferge Zsuzsát / téma: Érdek, érdekviszonyok ill. Egyenlőség, egyenlőtlenség a szocialista társadalomban. /

Közben a még létező alapszervezetekben véletlen taggyűlések, lehetetlen akcióprogramok, unalom és jókora ellenállás.

A reszortokon mechanikus munkavégzés, a reszort értekezleten - ha nem irok külön meghívót - egyedül maradok. A titkárképzők anyagában van némi javulás és van még mit javítani rajta. A patronáló-tanárok segítőkézsége teljesen kihasználatlan.

Nem szeretném a saját erőfeszítéseinket dicsőíteni, s bármit is bírálni, aminek nem vagyok magam is részese. Még sok az olyan tapasztalat, ami hatásosan dolgozik a munkaközdv ellen. De a túl hosszúra nyult sóhajtozási időszakok helyett megpróbálhatnánk végre legalább a saját elképzeléseinknek és igényeinknek érvényt szerezni. Ne tiz ember ötlje ki, mi az óhajunk, szervezze meg, hozza létre és hallgassa is meg a választ! Ha nem tudunk alapszervezetben dolgozni, csatlakozzunk a Faliujtsághoz, a mostantól megjelenő időszakos kiadványhoz, az "évenként" megjelenő Bölcsészhez, vagy kari szintű politikai programokhoz, ha csak újabb ötletekkel is. És lehet az eddiginél merészebbet, erdetibbet és rugalmasabbat gondolni.

Magam részéről most ezt tartom az egyetlen lehetséges megoldásnak: ujonnan beindult, egyelőre kevés ember irányításával működő lehetőségek köré csoportosulni, s ujabakat létrehozni. Tehát életképtelen alapszervezetek helyett kari szintű, jobb színvonalú politikai munka. Hogy ennek bővítése hogyan és meddig lehetséges, az persze kérdés, de egyelőre működőképesnek tűnik, s tovább módosítani csak gyakorlat alapján/közben lehet.

Azon nem kell mosolyogni, könnyü nekem, a reszortommal optikai mizmust is kaptam. Nagyon jól tudom, hogy a nekünk szánt propaganda anyag / amit évek óta ki sem osztunk/, a parikálány ellenére hatalmas mennyiségű és felhőbarátosan tanult. Nem volt nehéz rájönni, hogy az egyetemi bizottság munkája semmit nem segít, olykor inkább hátráltat. De ez is arra figyelmeztet, hogy saját erőnkön, elképzeléseinken kívül / amin jó néhány oktató segítségét is értem /, másra nem igen számíthatunk, bár "felöttünk levő szervezetünk" ötleteire, irányításaira vállalkozunk.

És akik már elkezdtek valamit kicsinholni magukból és lehetőségeikből, többnyire nem a munkájukba fáradtak bele, hanem az elszigetelődés szorításába, aminek feloldása csak saját köreinken belül várható.

H I R E K

Megjelent az 1980-as "Bölcsész" Nagy Imre, Vecsernyés Imre, Herbszt Zoltán, Hévízi Ottó, Tarnay László, Szőnyi Etelka és mások írásaiból. Kapható a kari könyvtárban 6.50 Ft-os áron.

A Móra Ferenc Kollégium 1981 február 26-án tartja beszámoló és kollégiumi vezetőséget választó küldöttgyűlését. Kérjük a kollégistákat, hogy gondolják át, vitassák meg a kollégium, a Kollégiumi Bizottság eddigi munkájára vonatkozó észrevételeiket, ötleteiket és a küldöttgyűlésen mondják is el őket.

Elkészültek a nyomdában a rövidesen bevezetésre kerülő kollégiumi igazolványok.

Töprengő irás a kollégiumi igazolványról

"A fegyelem csak akkor lehet hatékony, ha az eszményi cselekvésmintákat erőteljes érzelmek támasztják alá: a kötelesség iránti odaadás, az egyéni tekintély és hozzáértés korlátainak erőteljes érzékelése, a rutin cselekedetek módszeressége./.../a bürokráciának meghatározott eszközei vannak arra, hogy bevésse és megerősítse ezeket az érzelmeket."

/ R.K. Merton /

Fogalma: Kis buszbérlet nagyságu kártya /kollégiumonként más-más színű! / - elméletben - négyszer négy centiméter nagyságu fényképpel ellátva - a gyakorlatban ekkora fénykép nem fér rá!

Célja: A kollégiumokban lakó hallgatóság ezzel igazolná, hogy kollégista /portán, nevelő tanárnak, aki kéri /.

Magasabb rendű cél: Ellenőrizhetővé válik a hallgatóság, "illetéktelen" személyek kollégiumba való kerülése megnehezül, valamint ezt adja le a portán egy másik kollégiumban a KOLLÉGISTA.

Oka: Mindenki csak "ugy" ki-ve mászkál a kollégiumba laza a fegyelem, lopások is történnek.

Használata: A hazatérő kollégista az ismeretlen portásnak felmutatja, az azonosítja a fényképet levő személyt, az igazolvány felmutatójával, és ha ez azonosul is, akkor beereszti.

A címben megnevezett dolog az egyetem legfelsőbb vezetőségétől eredeztethető, kb. ezer embert érint közvetlenül / közvetetten az Emberi Jogok Deklarációja alapján több mint hárommilliárdot! / Már emiatt is érdemelne kb. egy-násfél oldalt de talán más gondolatokat is serkent az "eset" leírása.

Anikor az ötlet az Egyetemi KISZ Bizottság elé került, nem volt osztatlan sikere, gyakorlatilag elutasító véleményen voltak, de miután belátták, hogy az igazolvány se nem árt se nem használ: beletörődtek. Sok pénzbe kerül? - nem kerül sok pénzbe.

DE: Az egyetem kis házi nyomdája állandóan tulterhelt, pl. már évek óta igény lenne, hogy a tanrend a jelenleginél sokkal több hallgatóhoz eljusson, de ez anyagi okok és kapacitás hiány miatt nem megy. / Személyes felmérés: igen sok hallgató még fizetne is érte, ha lehetne is kapni! /

Mindenesetre az igazolványok már ott sorakoznak felvágva, már csak fénykép kell és kész... apropó: fénykép! Hogyan lehet megoldani a jó pár száz hallgató fotózását. Allitólág egyes kollégiumok vállalták, hogy elkészítik azokat a saját foto laborjukban. Lelki szemeim előtt megjelenik az a 250-300 embert számláló sor mondjuk a MÓra három négyzetméteres laborja előtt...stb. Szóval én ebben nem hiszek.

De tegyük fel jóhiszeműen, hogy mindenki kezében ott az igazolvány. A legalább kéthete munkában álló portások ismerik a kollégistákat, tehát nem kérik, a kollégista másik kollégiumba megy: viszi a bérletét és leadja a portán, más "idegenekkel" együtt. / Azért nem a személyi igazolványt, mert azt nem szabad! - ld.: SZI.30.old. /

Ezek kb. a dolog technikai oldalai. Azokban egyéb meggondolások is felmerülhetnek:

/ deklaráció: a kollégista is ember /

... még akkor is ha nincs "egzisztenciája", és tanul. Még az egyetemi hallgatókat is elérte az idősebb nemzedékeknek fejfájást hozó akceleráció / ld.: Ágoston György: A pedagógia alapfogalmai ... BP. 1976: 137-161. / és még szeretnének emberi módon "otthon"lenni a KOLLEGIUMBAN.

Tanulság: Ahol emberek együtt laknak, élnek, valamilyen módon közösséget alkotnak. Természetes, hogy az együttélésnek szabályai kell hogy legyenek. De ha ezek a szabályok, rendtartások, stb. nem megkönnyítik, segítik a közösség tagjainak együttélését, akkor nem jó szabályok, rendtartások, stb., arról nem is beszélve, hogy nem rossz ha a közösség valahogyan "belefollyhat" a normarendszer kialakításába, és nem leiraták formájában közlik vele, ill. hajtják végre rajta.

Tavasszal megreformálják a kollégiumi rendtartásokat, mostmár ezekután kérdés: hogyan?

- fiskális -

Ennek a kiadványnak a témájáról február 19-én vitát rendezünk. Pontos idejét és helyét a lépcsőfordulóban lévő táblán jelezzük.